Contributed by SAP
donderdag, 11 juli 2002 - Last Updated zaterdag, 26 mei 2007

Eerder deze week raakte bekend dat Albert Faust, algemeen secretaris van de socialistische bediendenvakbond BBTK van Brussel-Halle-Vilvoorde de laan werd uitgestuurd. Zijn ontslag betekent een volgende nederlaag voor het strijdsyndicalisme en de linkerzijde van de vakbond. Faust zelf stelt dat zijn ontslag kadert in een operatie die gevoerd wordt vanuit de top van de vakbond en die erop gericht is het 'contestatiesyndicalisme' defintief in te ruilen voor een 'integratiesyndicalisme'.

De SAP spreekt zich uit tegen de verdere verrechtsing van de socialistische vakbond en hekelt de vaak brutale en ondemocratische methodes die er gehanteerd worden om de linkerzijde de mond te snoeren. Ook in het kader van dit ontslag getuigen kritische syndicalisten over methodes van dreiging en chantage. Deze methodes horen niet thuis in de linkerzijde en in de georganiseerde arbeidersbeweging.

De SAP had in verleden geregeld meningsverschillen met Albert Faust. Vaak vonden we ons niet terug in zijn visies, standpunten of werkwijzen. Toch is Faust ontegensprekelijk een vertegenwoordiger van het contestatiesyndicalisme, een linkse en kritische vakbondsman die vaak moedige initiatieven nam en aan de vakbond een politiek-maatschappelijk project meegaf. Het debat naar aanleiding van dit ontslag gaat volgens de SAP niet enkel over de figuur Faust maar over welke koers het ABVV verder moet volgen.

Faust lanceerde ondermeer de oproep 'Solidariteit voor alles', waarmee hij binnen de arbeidersbeweging steun en solidariteit zocht voor de beklaagden van het proces Clabecq. Albert Faust stelde zeer terecht dat het proces een gevaar vormde voor de syndicale rechten en vrijheden en dat het de plicht was van de arbeidersbeweging om solidair te zijn met deze arbeiders in het beklaagdenbankje. Wat je opvatting ook is over de manier waarop de strijd in en rond Forges de Clabecq gevoerd wordt, het proces vereist solidariteit vóór alles. Dat was de houding die Faust consequent aannam. De SAP steunde deze oproep.

Albert Faust, die de BBTK van Brussel-Halle-Vilvoorde sterk deed groeien, stelde als eerste de vakbond open voor mensen zonder papieren. Op die wijze wilde hij de strijd aangaan met de zware uitbuiting waaraan mensen zonder wettelijke status zo vaak ten prooi vallen. Zijn initiatief betekende een steun én erkenning voor vele mensen zonder papieren uit de hoofdstad alsook een belangrijke stellingname in een uiterst repressief politiek klimaat.

Ook op het vlak van het internationalisme nam Faust vaak het voortouw. Hij organiseerde vaak actieve solidariteit met arbeiders in strijd in andere werelddelen. Bovendien vond hij dat een vakbond ook kant moet kiezen voor onderdrukten in conflicten die niet in strikte zin gelinkt zijn met de arbeidersstrijd. Zijn solidariteit met het Palestijnse volk spreekt op dat vlak boekdelen.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden van het feit dat Faust een ander project en een andere dynamiek trachtte mee te geven aan de arbeidersbeweging dan de nationale top van het ABVV. Het is duidelijk dat die opvattingen van Faust en Co steeds meer in botsing kwamen met de lauwe overleg- en integratiekoers van de top.

Samen met Faust werden nog twee andere medewerkers ontslagen. De vrees bestaat dat het hierbij niet zal blijven. Het ontslag van Faust betekent een echte verzwakking van de syndicale linkerzijde. Het betekent een aanval op de linkse posities van BBTK, en meer in het algemeen ABVV- Brussel. Brusselse betrokken syndicalisten menen ook dat Faust en Co eruit moesten omwille van hun verzet tegen een verdere regionalisering van het ABVV.

Het gaat dus over méér dan over het ontslag van één man. De SAP denkt dat een debat over welk syndicalisme we vandaag nodig hebben, zich opdringt. Het is duidelijk dat de kersverse voorzitter Mia Devits een koers wil varen gericht op een syndicalisme van begeleiding van de neoliberale

politiek. Een koers van medebeheer, die in feite botst met het zelfbeheer uit de ABVV-statuten. De socialistische vakbond maakt een proces van verrechtsing door. In het belang van de hele arbeidersbeweging, in het belang van onze rechten, verworvenheden, vrijheden en belangen moet dit proces omgekeerd worden.